

Sagsnummer:	25	Navn:	Varga Vilma
Alder:	83	Ansøgt om:	Medicin/lægebesøg
	Ansøgt om beløb	0 Lei pr. måned	
	Bevilget beløb 2012	400 Lei i alt	
	Bevilget beløb Apr. 2013	500 Lei	
	Bevilget beløb Sep. 2013	500 Lei	
	Sagsfremstilling: Mindeord over Varga Vilma <i>2. februar 2014</i>		
<p>Det er med stor sorg, at jeg i dag har modtaget besked om at Vilma er død.</p> <p>Lille Vilma som verden var så ond ved, Vilma som mange mennesker ikke behandlede særligt pænt, Vilma som levede i en tid der for længst var gået.</p> <p>Kære Vilma måske vi kunne have forlænget dit liv, hvis vi tidligere havde konstateret, at du ikke fik nok at spise, og hvis vi havde gennemskuet, at dem vi troede hjalp dig, i stedet brugte pengene på sig selv. Jeg ved det ikke, men måske var døden i dit tilfælde, en kær ven der kom forbi og tog dig med til et bedre sted.</p> <p>Det bliver svært at gå forbi dit hus og se den tomme bænk udenfor, men jeg vil tænke på dig hver gang og mindes dit dejlige ansigt og alle de små vink vi i tidens løb har sendt til hinanden.</p> <p>Hvil i fred.</p>			
September 2012	Vilma har det rigtigt dårligt, hun har konstant hovedpine efter at hun ved et uheld kom til, at slå sig selv i hovedet med en økse. Hun har brug for, at komme til lægen og få ordineret noget stærkere smertestillende.		
April 2013	Vilma den stakkelt, hende kan man kun have ondt af. Da vi kom ind til Vilma mødte vi som det første hendes datter, en nydelig dame men der var noget mærkeligt ved hende. Næsten før vi kom ind af døren gav hun os nogle papirer fra retten, hun havde fået gjort sin mor umyndig, så den hjælp vi gav hendes mor skulle udbetales til hende. Vilma bliver til hverdag passet af sit oldebarn Magda, datteren bor i en anden by og kommer kun forbi en enkelt dag om måneden og det er tilfældigvis den dag Vilma's pension bliver udbetalt. Vi ville gerne tale med Magda alene, men det var umuligt, derfor måtte vi tage plan b i brug, vi fortalt Magda, at vi havde noget tøj med som hun nok kunne passe, og bad hende om at komme op på restauranten samme aften, hun fattede heldigvis budskabet og kom. Alle vores betænkeligheder vedr. datteren var rigtige, hun hentede sin mors pension og så, så de ikke mere til hende. Vi kan ikke gøre så meget ved denne ubehagelige datter, men vi kan sørge		

	<p>for, at Vilma får hjælp til lidt mad. Vi gav Magda 500,00 Lei, og bad hende om at passe på, at ingen fik mistanke om pengene, de skulle nødtigt falde i datterens hænder. Vi aftale også, at hun ikke skulle sende kvitteringerne, men gemme dem hos en af vaskepigerne.</p> <p>Det er surt, at det skal være sådan, men det er nogle gange arbejdsvilkårene.</p>
September 2013	<p>Stakkels lille Vilma, hun havde det så dårligt da vi kom, hun rystede over det hele og havde ondt i sit hoved.</p> <p>Jeg er så vred på hendes datter, da vi ankom til Bagaciu fortalte post damen os, at det var tid til udbetaling af pensionen, og næsten i samme øjeblik ankom datteren for at hente hendes mors pension, det er så usmageligt, at man kan hente sin gamle mors penge og lade hende leve for lud og koldt vand.</p> <p>Vi fik igen lavet en aftale med hendes oldebarn Magda om at hun får sin oldemors penge og skjuler det for Vilma's datter. Hun får 500,00 Lei.</p> <p>Jeg har så ondt af Vilma men også af Magda, jeg ved ikke hvor gammel hun er, måske i starten af tyverne. Hun passer sin oldemor og sin lillesøster, hun har en lille dreng som er omkring 1½ år og nu er hun gravid i 7. måned</p>
Oktober 2013	<p>Hver gang vi er i Bagaciu er der altid en eller anden sag der trækker tænder ud, denne gang var det besøget hos Vilma.</p> <p>Som jeg har fortalt tidligere, bliver Vilma passe af hendes oldebarn Magda. Da vi kom derned fik vi kvitteringerne fra Magda, og da vi kiggede dem efter var der noget der ikke stemte. Der var næsten ikke købt noget mad, men derimod en hel masse medicin, som vi ved Vilma ikke får, der var også det underlige ved det, at mange af kvitteringerne var fra det samme apotek den samme dag, det så ud som om, at hun var gået ud og ind af døren, i et par timer.</p> <p>Som jeg har skrevet før, havde vi den helt klare ide, at Magda var den gode fe og at Vilma's datter var den onde heks.</p> <p>Men men men vi er heldigvis kun mennesker og her måtte vi konstatere, at vi havde taget fejl, meget fejl.</p> <p>I huset bor Vilma, hendes retarderede barnebarn på 34 og dennes datter på 12 år. Vi have en ide om, at de alle 3 er underernærede, hvilket desværre også er tilfældet.</p> <p>Barnebarnet på 34 er omkring 160 høj og vejer hold fast, 28 kg.</p> <p>Til stede i huset var også Vilma's datter, den onde som nu er blevet den gode. Hun er meget berørt af hele situationen og fortæller os, at hun har besluttet at flytte ind hos sin mor og tage sig af det hele, men at hun først kan gøre det et par dage senere.</p> <p>På komfuret står en gryde og simrer, Cheme spørger om han må se hvad de skal have at spise, det gør datteren rigtigt skidt tilpas, men hun siger ja, i gryden er der kartofler, kun kartofler. Vi ved, at de for en lille uge siden, fik en ½ sæk kartofler af Susi, lige nu er det det eneste de lever af.</p> <p>Cheme spørger om han må se deres køleskab, igen får datteren det rigtigt skidt men siger igen ja, i køleskabet ligger 2 poser med hvad i ved jeg ikke, jeg havde heller ikke lyst til at kigge, og et andet syn overskyggede ALT.</p> <p>I køleskabet var der spindelvæv, mug og masser af skimmelsvamp, fjøj det</p>

var ulækkert. Vi fik forklaret dem, at det her det var direkte sundhedsskadeligt og at de kunne blive enormt syge af at bruge køleskabet. Jeg havde ingen penge med på turen, så gode råd var dyre, et eller andet skulle der gøres, jeg kunne ikke rejse fra denne elendighed. Andreea og jeg blev enige om, at vi lige måtte sove på den.

Inden vi gik i seng var beslutningen truffet, og næste morgen blev den udført. For de penge vi havde tjent i butikken købte vi et nyt køleskab. For mine egne penge købte vi gode og nærende madvarer, vitamin piller, rengøringsmidler og ting til personlig hygiejne.

Vi mødte glad op hos Vilma, men glæden blev ikke helt så stor som forventet, hendes datter brød grædende sammen og fortalte, at hun som sagt var nødt til at forlade sin mor et par dage, og hvis vi efterlod maden i huset ville det være fjernet og solgt så snart hun var ude af døren.

Der er nogle der siger, at der ikke findes problemer kun udfordringer, så denne her udfordring måtte vi jo på en eller anden måde have klareret.

Andreea har en veninde der er nabo til Vilma, hende fik vi fat i og alt det vi havde købt blev puttet i hendes køleskab. Hun lovede os, at hun ville give dem lidt mad hver dag og når Vilma's datter er tilbage bliver det hele flyttet retur og der bliver sat lås på rummet hvor køleskabet står.

Inden vi forlod dem, fik vi en alvorlig snak om hygiejne, både den personlige og den der omhandler huset og maden.

Jeg lavede en aftale med Vilma's barnebarn om, at når jeg kommer i april har hun taget 2 kg på, det lovede hun mig.

Støtteforeningen

Hjælp de ældre i Rumænien

CVR. 3356 8800

lc@kcrevi.dk

Tlf. 2946 2003

Støtteforeningen

Hjælp de ældre i Rumænien

CVR. 3356 8800

lc@kcrevi.dk

Tlf. 2946 2003

